

Přehled zpráv

Ne příliš radostné perspektivy evropské ekonomiky	3
25.11.2013 Euro ~ str. 56 ~ Hyde park_ VÁCLAV KLAUS_	
5 nejdůležitějších zpráv z byznysu, které by vám dnes ráno neměly uniknout.....	5
22.11.2013 byznys.ihned.cz ~ str. 00 ~ byznys.ihned.cz_ paf, ČTK_	
Klaus: Celou Evropu brzdí "více sociální než tržní" hospodářství.....	6
22.11.2013 ct24.cz ~ str. 00 ~ Ekonomika_ jš_	
Pořádáme soutěž pro ekonomy	3
3.12.2013 Lidové noviny ~ str. 26 ~ Akademie_ MOJMÍR HELÍSEK_	
Evropská ekonomika a její perspektivy	5
26.11.2013 finance.cz ~ str. 00 ~ _ Vysoká škola finanční a správní _	
Konference Evropská ekonomika a její perspektivy	
Výpočtům inflace nevěřím. Oslabení koruny byla chyba.....	9
25.11.2013 Hospodářské noviny ~ str. 15 ~ Česko_ Luděk Vainert, Marek Hudema_	
Intervence za oslabení koruny byla svévolná, trvá na svém Klaus	10
23.11.2013 novinky.cz ~ str. 00 ~ Ekonomika_ zr_	
Intervence ČNB byla svévolná, trvá na svém Klaus	11
23.11.2013 Právo ~ str. 02 ~ Zpravodajství_ (zr)_	
Pohybujeme se po dně, řekl Singer. Klaus: bez komentáře	11
22.11.2013 aktualne.cz ~ str. 00 ~ Peníze - Finance_ ČTK_	
Singer: Data o HDP za 3. čtvrtletí ukazují na pohyb po dně	13
22.11.2013 blesk.cz ~ str. 00 ~ Ekonomika_ -	
Guvernér ČNB Singer: Česká ekonomika se přinejlepším pohybuje po dně	14
22.11.2013 byznys.ihned.cz ~ str. 00 ~ byznys.ihned.cz_ ČTK , paf_	
Guvernér ČNB Singer: Data o HDP za 3. čtvrtletí ukazují na pohyb po dně	15
22.11.2013 denik.cz ~ str. 00 ~ Ekonomika_ -	
Singer: Data o HDP za 3. čtvrtletí ukazují na pohyb po dně	16

22.11.2013 finance.cz ~ str. 00 ~ _
Financnioviny.cz_

Guvernér Singer: Data o HDP ukazují na pohyb po dně 17

22.11.2013 tyden.cz ~ str. 00 ~ Česko_
ČTK_

Plné znění zpráv

Ne příliš radostné perspektivy evropské ekonomiky

25.11.2013 Euro str. 56 Hyde park_

VÁCLAV KLAUS_

Fixace kurzů měn evropských zemí

„na věčné časy“ formou zavedení eura byla pokusem zastavit čas

Můj prvotní názor je založen na politicky nekorektní, byť téměř automaticky vyslovované tezi, že evropská ekonomika - nedojde-li k zásadním změnám - žádné dobré perspektivy nemá. To není apriorní negativistický, tzv. euroskeptický postoj. To je výsledek pozorného sledování dlouhodobých trendů evropské ekonomiky a společnosti, jemuž se věnuji řadu desetiletí, tedy ve svých politických i předpolitických obdobích. Už je to pozapomenuto, ale před desetiletími, dávno před vznikem eura, se mluvilo - bez nutnosti tento názor nějak široce zdůvodňovat - o euroskleróze.

V knize Česká republika na rozcestí - Čas rozhodnutí (Fragment, 2013), v kolektivním produktu Institutu Václava Klause, je nikoli náhodou i kapitola nazvaná Ekonomický a politický úpadek Evropy. Zatím jde „jen“ o úpadek relativní, mluvíme-li o makročíslech.

Vůči jakému regionu světa považujeme úpadek za evidentní, naznačuje kapitola následující: Vzestup Východu a BRIC zemí. A právě toto je východiskem mého přístupu k tématu této konference (Evropská ekonomika a její perspektivy, pořádaná **Vysokou školou finanční a správní** 22. listopadu 2013 v Praze).

V knize si všímáme toho, že „země EU postupně ztrácejí svou ekonomickou pozici ve světě, a tím i svůj politický a kulturně-společenský vliv“, což nikoho z nás - i když nemáme žádné geopolitické ambice - nemůže těšit. Příčinu ztráty vidíme nejen v ekonomické rovině, ale i - nebo dokonce ještě více - ve „vědomé rezignaci západní civilizace na své konstitutivní prvky“. Obáváme se, že „zažíváme jev, pro který nemáme výstižnější termín než demise Západu“.

Vrátíme-li se k ekonomii, hlavní příčinu evropských problémů vidíme v „nefunkčním evropském ekonomicko-sociálním modelu“, v „neproduktivním a nedemokratickém modelu evropské integrace“ a, jako důsledek toho všeho, ve „fatálně chybném projektu evropské měnové unie“, na nějž - když se jeho defekty plně projeví navenek - navázaly „zcela kontraproduktivní metody řešení jeho krize“. Evropské potíže však mají své obecnější, mimoekonomické příčiny, jejichž jádro vidíme v „cílevědomé a organizované demontáži našich vlastních společenských struktur, tradičních hodnot a ctností... a v sebedestrukci principů, které náš svět až dosud držely pohromadě“. Ztracená dekáda Nechci zatěžovat čísla, ale v knize uvádíme varovná data o dlouhodobě trvajícím poklesu podílu Evropy na světové ekonomice, o trvalém poklesu tempa růstu HDP zemí EU, který probíhá nepřetržitě již od 50. let, o stejné jednoznačné tendenci nárůstu veřejného dluhu, o rozevírání nůžek běžných účtů platebních bilancí mezi severním a jižním křídlem eurozóny, o narůstání rozdílu v konkurenceschopnosti zemí EU atd.

Předpokládám, že data tohoto typu jsou známá všem, koho zajímají a kdo v nich umí číst. Přesto se s nimi v našem mediálním a politickém prostoru moc neworkuje. V posledním čísle amerického čtvrtletníku The International Economy (č. 3, 2013) mne zaujalo srovnání japonského „ztraceného desetiletí“ 90. let a současné podobny ztracené „dekády eura“, která je - jak ukazují data - svými výsledky pro Evropu ještě „daleko katastrofičtější“. * HDP eurozóny roste v dekadě eura daleko

pomaleji než tehdy v Japonsku.

* V éře eura rostl v zemích eurozóny veřejný dluh ročně o 5,7 procenta - třikrát rychleji než v oné dekadě v Japonsku.

* I v tomto „ztraceném“ období rostla v Japonsku produktivita práce ročně o 3,4 procenta - třikrát rychleji než nyní v eurozóně.

* V Japonsku rostly náklady práce osmkrát

pomaleji než v dnešní eurozóně.

K vysvětlení mimořádně nepříznivého evropského vývoje nám nepomůže tak oslavovaná - zejména v době mých učednických let - teorie ekonomického růstu, založená na neoklasické produkční funkci. Už tehdy mi bylo jasné, že - přes všechna kouzla s tzv. growth accounting - reziduální veličina souhrnné či integrální produktivity nic nevysvětluje, nýbrž sama vysvětlení vyžaduje.

Jistě je možné do učebnicových vzoreček dosazovat různé hodnoty základních výrobních faktorů či „reziduálního“ technického pokroku, ale nevím, jestli to k něčemu může být dobré. Před několika dny uplynulo 24 let od chvíle, kdy jsem se z ekonoma stal politikem a kdy jsem o těchto teoretických tématech přestal publikovat. Nikoli však přemýšlet. V roce 1987 jsem napsal text o udělení Nobelovy ceny za ekonomii

průkopníku oboru teorií růstu Robertovi Solowovi, kde byla i tato věta: „Méně oprávněné jsou názory, které vytrhávají technický pokrok z kontextu ekonomického systému, zapomínají na jeho systémovou podmíněnost, ztotožňují ho s výdaji na vědu a výzkum a přispívají tak k vytváření či přetrvávání falešných a zavádějících představ o pravých a nezastupitelných příčinách ekonomického růstu.“

Tuto 26 let starou větu, i když mřila na jiný ekonomický a politický systém, ani dnes nemusím měnit. Pro mladou generaci studentů je snad citát i jistým náznakem, že jsme se - alespoň někteří - i v éře komunismu zabývali vážnou ekonomikou. A že to možné bylo, pokud člověk opravdu chtěl.

I tehdy jsem měl důvod odmítat technokratickou, od systémových charakteristik reálného světa imunizovanou ekonomii, která se tak líbila tehdejšími režimními elitám.

Bohužel musím říci, že se historie opakuje a že i dnešní evropské politické elity mají podobné sklony a snaží se, aby politika opět diktovala ekonomii.

Vynechám-li mimoekonomické faktory (nikoli ze svého uvažování, ale z kontextu výkladu), pak jsem jednoznačně přesvědčen, že ztráta perspektiv evropské ekonomiky je spojena s obecnými systémovými charakteristikami dnešního evropského uspořádání, nikoli se třemi proměnnými moderních produkčních funkcí: prací, kapitálem a technickým pokrokem. Přesto je možné tentativní hypotézy o působení i těchto veličin formulovat. Patřily by mezi ně tyto: * Evropa stárne (a ztrácí motivaci), pracovních sil proto ubývá.

* Pracovní síla přes všechny propagandistické výroky o úloze vzdělání začíná být v Evropě nevzdělaná - zejména přesunem studentů do neproduktivních vzdělávacích oborů, které „pouze“ zvyšují jakousi všeobecnou vzdělanost studentů, nikoli jejich uplatnitelnost v užitečném zaměstnání. Nevzdělanost je zesilována expanzí vzdělání relativizujícího hodnoty a tradice, které dlouhodobě vytvářely náš kulturně-civilizační prostor.

* Investice, neboli tvorba kapitálu, směřují k deindustrializaci Evropy a k budování ekonomiky služeb (mající - mimochodem - nízké požadavky na kvalitu pracovní síly).

* Významnou antirůstovou roli hraje alokace investic prosazovaná zelenou lobby a zelenými ideology ve směru falešně chápané ochrany životního prostředí, nemluvě o zbytečných nákladech boje s neexistujícím nebezpečím CO₂ a s globálním oteplováním.

* Ekonomické subjekty - firmy i jednotlivci - uvěřily propagandě výrobců o mimořádných efektech každého vylepšení informačních technologií, což je projev nechápaní odlišnosti dílčích (mezních) a celkových (či průměrných) efektů investic. Vyslovuji hypotézu, že je dnes u nás mezní efekt každé další koruny investované do IT nulový, ne-li záporný.

* Ztotožňování státních výdajů na vědu a výzkum, počtu vědců a výzkumníků s technickým pokrokem, technického pokroku s inovacemi, zvyšování počtu vysokých škol a studentů s urychlováním ekonomického růstu atd. jsou dalšími mylnými a růst brzdícími názory evropských politických a jim nadbíhajícími ekonomických a akademických elit.

Takovýchto charakteristik současné Evropy je možné uvést více. Všechny spojuje to, že jsou logickým důsledkem evropského ekonomického a sociálního systému a systému evropské integrace. To jsou dvě navzájem se sice ovlivňující, ale koncepčně odlišné věci.

Je mimo pochybnost, že dnešní ekonomický systém Evropy není systémem skutečné tržní ekonomiky. Je systémem vysoce regulované ekonomiky, nadměrně zatížené sociálními a environmentálními náklady, která navíc funguje ve vysoce demotivačním paternalistickém prostředí. Evropská ekonomika, založená na zásadním a záměrném odchýlení od trhu k systému státního intervencionismu, rychlý ekonomický růst generovat nemůže. Centrálně organizované řízení a regulování ekonomiky, ideologicky i zájmově vycházející z jednotlivých zemí, je zesilováno centralismu nahrávající evropskou integrací. Původní - oproti předcházejícímu období 30. a 40. let - liberalizační model evropské integrace, jak se vyvíjel od závěru 50. let a jak si ho mnozí v Evropě skutečně přáli, se od Maastrichtu definitivně proměnil v model unifikačně-intervencionistický, v němž se postupuje k unifikaci legislativy (zejména legislativy regulační, usilující o likvidaci zbytků produktivní systémové konkurence mezi jednotlivými zeměmi) a k vytváření dalších typů unií (měnové, bankovní, finanční), které ve svých důsledcích likvidují suverenitu členských zemí a posilují intervencionistický charakter evropského ekonomického systému.

Není možné nezmínit škody, které napáchala realizace politického a výslovně konstruktivistického projektu jednotné evropské měny v ekonomicky heterogenním prostředí, a navíc mezi státy, které sice vznešeně mluví o solidaritě, mezi nimiž však žádná autentická solidarita, nezbytná pro vyrovnávání reálné nesourodosti ekonomických parametrů jednotlivých zemí rozsáhlými fiskálními transfery, neexistuje. Není to provinění, za které by se ony státy měly stydět. Je to od nich racionální - mají-li být i nadále demokratickými, samostatně se chovajícími státy, kterým jde o jejich voliče, a ne o pochvalu v Bruselu.

Faktická odlišnost ekonomických parametrů zemí je v Evropě objektivně existujícím jevem a v minulosti ničemu neškodila. Vedla k přirozeným přizpůsobovacím procesům, v nichž dominantní roli hrály změny měnových kurzů. Čím více byly v minulosti tyto procesy institucionálními zásahy blokovány, tím k horším ekonomickým výsledkům to vedlo. Lidské dějiny jsou proto - mimo jiné - i dějinami změn měnových kurzů. Fixace kurzů měn evropských zemí „na věčné časy“ formou zavedení eura byla pokusem zastavit historii, zastavit čas. Nevytvoříme-li však v Evropě Huxleyho Brave New World, historii zastavit nemůžeme. A

nezastavená historie musí vést k tlakům na měnové kurzy. Krizi, která v posledních letech postihla eurozónu, nezavinilo Řecko či Kypr ani jiná země evropského Jihu. Krize byla způsobena systémem jednotné měny samotným, nikoli špatnou politikou řecké či nějaké jiné vlády. To ovšem evropští politikové nechápou, a pochopit nechtějí. Ukázalo by to ve vsí nahotě jejich původní omyl z 90. let.

Jakýkoli nefunkční systém je sice možné držet při životě, ale náklady na jeho udržování nemilosrdně a v delším období neúnosně narůstají. To je i případ evropského měnového systému.

Nemá smysl složitými ekonometrickými postupy odhadovat parametry produkčních funkcí, mluvit o ztělesněném a neztělesněném technickém pokroku či o integrální produktivitě. Má smysl mluvit o trhu a svobodě a o víře v racionalitu svobodně se rozhodujícího člověka oproti zcela jinému charakteru rozhodování politika, jeho intelektuálních rádců a jeho úředníků. Má smysl mluvit o přednostech misesovsko-hayekovského systému, založeného na autentické „human action“, oproti dirigistickému, na víře v moudrost vyvolených založenému systému „human design“. Změna dnešního stále více antikapitalistického systému Evropy v systém volné, svobodné tržní ekonomiky je jedinou cestou vedoucí ke změně perspektiv evropské ekonomiky a k zastavení evropského zaostávání.

To není z mé strany teze nová, ale mám pocit, že má být co nejčastěji a s doplňovanými argumenty opakována.

Evropská ekonomika, založená na zásadním a záměrném odchýlení od trhu k systému státního intervencionismu, rychlý ekonomický růst generovat nemůže.

Foto autor| ILUSTRACE * Vojtěch Velický

Foto autor| FOTO * archiv / ILUSTRACE * Vojtěch Velický

O autorovi| VÁCLAV KLAUS * (Text projevu byl redakčně upraven.) člen Vědecké rady Národohospodářské fakulty VŠE a profesor na téže fakultě

—

5 nejdůležitějších zpráv z byznysu, které by vám dnes ráno neměly uniknout

22.11.2013 byznys.ihned.cz str. 00 byznys.ihned.cz_
paf, ČTK_

Samsung musí zaplatit americkému Applu odškodné ve výši téměř šesti miliard korun. Magistrát Prahy bude mít právní analýzu sporu s Metrostavem kvůli tunelu Blanka. To i další zprávy ze světa byznysu dnes najdete na HNBzbyns.

Co se dnes děje:

Praha Magistrát by měl mít k dispozici částečnou právní analýzu situace kolem stavby tunelu Blanka. Podle vedení města je smlouva mezi Prahou a firmou Metrostav od začátku neplatná.

Praha Konference Evropská ekonomika a její perspektivy, kterou pořádá **Vysoká škola finanční a správní**. Vystoupí exprezident Václav Klaus, guvernér ČNB Miroslav Singer, ekonom Petr Zahradník a náměstek státního tajemníka pro evropské záležitosti Martin Tlapa.

Brusel/Vilnius Proběhne mimořádné setkání ministrů financí členských zemí eurozóny (Eurosкупiny).

Berlín Dozorčí rada německé automobilky Volkswagen by podle agentury Reuters měla schválit pětiletý investiční plán.

Berlín Bude zveřejněná zpřesněná zpráva o vývoji HDP Německa za třetí čtvrtletí a ekonomický institut Ifo oznámí listopadový vývoj indexu podnikatelského klimatu v Německu.

Berlín Německá kancléřka Angela Merkelová bude jednat s řeckým premiérem Antonisem Samarasem.

Samsung musí zaplatit Applu 290 milionů dolarů

Soudní porota ve Spojených státech nařídila jihokorejskému výrobci elektroniky Samsung Electronics, aby zaplatil americkému konkurentovi Apple 290 milionů dolarů (téměř šest miliard Kč) za okopírování některých klíčových prvků jeho telefonů iPhone a tabletů iPad. Informovaly o tom agentury AP a Reuters.

Soud: Samsung musí Applu zaplatit 290 milionů dolarů za kopírování iPhone - čtěte ZDE

Akcie v USA stouply, Dow Jones uzavřel nad hranicí 16 tisíc bodů

Americké akcie ve čtvrtek posílily díky příznivým údajům o ekonomice Spojených států. Dow Jonesův index tak poprvé v historii uzavřel nad hranicí 16 000 bodů. K nárůstu přispěla například největší americká automobilka General Motors.

Ekologové připomínkovali novou energetickou koncepci

HNBByznys na facebooku

/klikem na ikonu vstupte na profil/

Zástupci různých ekologických organizací i občané na čtvrtčním veřejném projednání kritizovali aktualizovanou verzi státní energetické koncepce. Ta například dál počítá s jadernou energetikou, do provozu by podle ní měly být uvedeny nové bloky atomových elektráren. Vzrůst by měl podíl obnovitelných a druhotných zdrojů, využití uhlí se přesune především do teplárenství.

Inzerát mířil na Boeing, na fotce ale byl Airbus

O tom, že ďábel se může skrývat i v něčem mnohem větším než v detailu, se mohli přesvědčit čtenáři deníku The Seattle Times, když se v celostránkovém inzerátu týkajícím se amerického výrobce letadel Boeing objevila fotka letounu od jeho hlavního konkurenta Airbusu, napsala agentura AP.

OTE spustil certifikát záruk původu zelené elektřiny

Operátor trhu s energiemi (OTE) spustil elektronické vydávání záruk původu elektřiny z obnovitelných zdrojů energie. Certifikáty, které dokládají původ elektřiny, jsou přenositelné v rámci západních států Evropské unie. Vydávají se od minimálního vyrobeného množství jedné MWh elektřiny a zažádat si o ně mohou výrobci energie z obnovitelných zdrojů.

URL| <http://byznys.ihned.cz/zpravodajstvi-svet/c1-61293160-5-nejdulezitejsich-zprav-z-byznysu-ktere-by-vam-dnes-rano-nemely-uniknout>

Klaus: Celou Evropu brzdí "více sociální než tržní" hospodářství

22.11.2013 ct24.cz str. 00 Ekonomika_
jš_

Praha - Tuzemská ekonomika je podle guvernéra České národní banky Miroslava Singera na dně. Čísla za letošní třetí čtvrtletí ukázala, že hrubý domácí produkt se oproti předchozímu kvartálu propadl o půl procenta. V předchozím druhém čtvrtletí HDP naopak po několikaměsíčním propadu vzrostl a vyvolal mírný optimismus. Stejně nejisté jsou také ekonomické perspektivy celé Evropy. "Ekonomické perspektivy nejsou dobré a radostné. Evropský ekonomický a sociální systém je brzdou, která evropskou ekonomiku zpomaluje a způsobuje ji relativní zaostávání," prohlásil dnes Václav Klaus na konferenci, kterou pořádala **Vysoká škola finanční a správní**.

Ekonomika se teď snadno může vrátit do recese. Podle předběžného odhadu Českého statistického úřadu (ČSÚ) v letošním 3. čtvrtletí mezičtvrtletně klesla o 0,5 procenta. V předchozím druhém čtvrtletí HDP ve srovnání s prvním čtvrtletím vzrostl o 0,6 procenta a česká ekonomika se dostala z nejdelší recese, během níž šest čtvrtletí klesala.

"Když se podíváme na posledních osm kvartálů, tak pouze v jediném byla česká ekonomika mírně nad nulou. Řekl bych, že to není opětovný návrat do recese, v recesi stále jsme," řekl dříve pro ČT ekonom a člen NERVu Petr Zahradník.

Klaus: Bankéři už prostě chtěli něco udělat

"Hlavní chybou je to, že ta akce nebyla potřebná. Byla to podle mě svévolná akce kvůli tomu, že centrální bankéři měli pocit, že jsou pasivní a 'neakční'. Hlavním motivem proto bylo 'vstoupit do hry'. Bankéři už prostě chtěli něco udělat," doplnil Klaus.

Na čelní představitel České národní banky (ČNB) navíc míří trestní oznámení kvůli nedávnému rozhodnutí bankéřů oslabit českou měnu. Podnět Nejvyššímu státnímu zastupitelství a protikorupční policii dnes podalo občanské sdružení Právníci radící občanům, v jehož čele je právník v důchodu Josef Hörl.

Nedávný krok České národní banky sice oslabil korunu, ale i tak Česko čeká příští rok nejmenší zdražování za posledních pět let - alespoň podle současných odhadů centrální banky. slabá koruna nedá domácím výrobcům a poskytovatelům služeb důvody ke zdražování.

URL| <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/ekonomika/251601-klaus-celou-evropu-brzdi-vice-socialni-nez-trzni-hospodarstvi/>

Pořádáme soutěž pro ekonomy

3.12.2013 Lidové noviny str. 26 Akademie_
MOJMÍR HELÍSEK_

Každý vysokoškolský učitel by měl být zapojen do výzkumu. Musí se podílet na jeho vytváření, hodnocení a rozvíjení. Jinými slovy řečeno, musí být schopen tvůrčí práce. Musí být schopen sdělit studentům něco sám za sebe. Se zapojením do výzkumu je přitom nutno začít již na počátku akademické kariéry, aby si každý asistent zvykl na to, že výzkum je přirozenou součástí jeho práce. Spojení výzkum – předávání poznatků – praxe je osou moderního vysokého školství.

K tomu je ovšem potřeba vytvořit podmínky, které výzkum podporují. V první řadě je nezbytné mít profesionálně vybavené oddělení výzkumu, které poskytuje podporu akademikům při zpracování projektů, zejména v případě náročných podmínek agentur, jako jsou Grantová agentura ČR a Technologická agentura ČR, nebo při mezinárodních projektech. Dále je nutno stimulovat výzkum například finanční podporou prostřednictvím interní grantové agentury. Smyslem těchto projektů, kromě publikačních výstupů, je utváření výzkumných týmů, které budou následně podávat projekty externím grantovým agenturám.

Motivují i odměnami Na VŠFS jsme před několika lety zavedli standardizované minimální požadavky na publikační činnost. Málokoho nechává lhostejným „ostuda“, patří-li mezi neplničce, a není proto překvapivé, že během několika semestrů jejich podíl silně poklesl. Tím spíše, že publikace, bodově ohodnocené, jsou jedním z kritérií odměn. VŠFS se také může pochlubit aktivitou, z níž se již stává tradice. Zaměřená je na podporu výzkumu mladých odborníků v oblasti ekonomických disciplín. Je jí soutěž o Cenu prof. Františka Vencovského, významného ekonomy v oblasti finanční problematiky, dotovaná hlavní cenou 200 tisíc korun.

Soutěž je určena pro ekonomy do 35 let a otevřena je celé české odborné veřejnosti. Vyhlašována je ve dvouletém intervalu, letos se koná již čtvrtý ročník. Naše univerzita tím přispívá k podpoře bádání mladých ekonomů na univerzitách, výzkumných institucích, bankách a podobně. V letošním ročníku se sešlo dvanáct prací, z nichž většina měla špičkovou úroveň, takže nominační výbor neměl při vybírání vítěze lehkou práci.

Foto popis|

O autorovi| MOJMÍR HELÍSEK, VŠFS Autor je prorektorem pro výzkum **Vysoké školy finanční a správní**, o. p. s., v Praze

Evropská ekonomika a její perspektivy

26.11.2013 [finance.cz](http://www.finance.cz) str. 00

Vysoká škola **finanční a správní**

Evropská ekonomika a její perspektivy je hlavním tématem vědecké konference, kterou v pátek 22. listopadu 2014 pořádala Vysoká škola **finanční a správní** při příležitosti již čtvrtého běhu soutěže o Cenu prof. Vencovského pro mladé ekonomy do 35 let. Na konferenci vystoupil s hlavním referátem prof. Václav Klaus, který posléze řídil i panelovou diskusi. V té vedle něj vystoupili Miroslav Singer (guvernér ČNB), Petr Zahradník (hlavní analytik Conseq) a Martin Tlapa (náměstek státního tajemníka pro evropské záležitosti). Diskuse se vedle perspektiv evropské ekonomiky zaměřila i na postavení jednotlivých národních ekonomik a budoucnost eura.

Profesor Klaus ve svém referátu zdůraznil, že dochází k dlouhodobému postupnému zhoršování ekonomického postavení jednotlivých zemí Evropské unie, k čemuž dále výrazně přispěl vznik a fungování Eurozóny. V této souvislosti hovořil o ztracené dekádě ve vývoji Evropy.

Konference se koná pod záštitou guvernéra ČNB Miroslava Singera.

Konference vždy tematicky kopíruje zaměření soutěže, ve které se letos mladí výzkumníci soustředili právě na evropskou ekonomiku v její perspektivě, a to se zacílením na oblast měnové a finanční teorie, finanční trhy a jejich stabilitu a na hospodářskou a sociální politiku.

První místo (již potřetí v historii soutěže) obsadily dvě práce, cena ve výši 200.000 Kč, kterou věnuje vítězi pořadatel Vysoká škola **finanční a správní**, bude tedy i tentokrát rozdělena, a to mezi tyto práce:

Job Market Polarization and Employment Protection in Europe (Polarizace trhu práce a ochrana zaměstnanosti v Evropě), autorkou práce je Mgr. Barbara Pertold-Gebicka, M.A., Ph.D. (Institut ekonomických studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy)

a

Linkages Between the Financial and Real Sectors Across Interest Rate Regimes: The Case of the Czech Republic (Vazby mezi finančním a reálným sektorem v různých režimech úrokových sazeb: případ České republiky), autorem práce je Ing. Tomáš Konečný, M.A. et M.A., Ph.D. (Česká národní banka).

Poprvé v historii soutěže obsadila první místo žena. Letošní ročník má ještě jeden primát. Je to poprvé, kdy jako hlavní řečník vystoupil český ekonom.

Do soutěže letos bylo přihlášeno 13 prací a podle člena nominačního výboru Jana Fraitu (ČNB) dosahovala většina z nich vysokých kvalit. Oceněno bylo pět prací, které se zaměřovaly na následující tematiky: trh práce, dopady zdanění, cenová konvergence, propojení reálného a finančního sektoru a systémové riziko a dluhové krize. Soutěž je vyhlášována jako bienále, příští vyhlášení se tedy bude konat v roce 2015.

Fotogalerie z konference na www.vsfs.cz.

URL| <http://www.finance.cz/zpravy/finance/405399/>

Konference Evropská ekonomika a její perspektivy

Výpočtům inflace nevěřím. Oslabení koruny byla chyba

25.11.2013 Hospodářské noviny str. 15 Česko_

Luděk Vainert, Marek Hudema_

Václav Klaus, ekonom a bývalý prezident ČR

Rozhovor

Velmi sporné efekty, ale velmi nesporné náklady, ohodnotil bývalý prezident Václav Klaus zásah centrální banky, která prostřednictvím devizových intervencí tento měsíc snížila kurz koruny na 27 korun za euro. Centrální banka prý podivně měří inflaci, jejíž nízkou hodnotou svůj krok zdůvodňuje. Přitom to byl právě Václav Klaus, kdo jmenoval členy bankovní rady ČNB, kteří o snížení kurzu koruny rozhodli a zdůvodnili to právě inflací. Neměl tedy bývalý prezident jmenovat do bankovní rady někoho jiného?

Nestrašte nás deflací Podle Václava Klause se u nás na rozdíl třeba od Spojených států nehlásilo o místo v bankovní radě dost odborníků. „Přiznejme si, tam je z čeho vybírat, tady tomu tak není,“ vysvětluje bývalý prezident. Podotýká ovšem, že kdyby zůstal členem bankovní rady ekonom Robert Holman, mohlo možná vše dopadnout jinak. Hlasování o tom, zda přistoupit k devizovým intervencím a snížit kurz koruny, či ne, bylo totiž zřejmě v bankovní radě těsné. Dá se tak soudit z veřejných vystoupení bankéřů v poslední roce. „Jeden či více členů se muselo přidat na tuto stranu,“ říká Klaus. Kolik přesně se dozvíme až za šest let, do té doby je hlasování tajné.

Podle Klause Česku deflace nehrozí, jak tvrdí centrální banka. „Nestrašme se slovem deflace s konotacemi do třicátých let minulého století nebo k Japonsku. A najednou se vynořilo toto téma. Neznám půl roku trvající debatu na téma deflace mezi vážnými českými ekonomy,“ prohlásil. Centrální bankéři ale tvrdí, že deflace reálně hrozila a snížení kurzu koruny bylo jednou z mála možností, jak ji odvrátit. V případě deflace klesají ceny, tím podle standardní ekonomické teorie lidé přestávají utrácet, protože čekají na další zlevnění. Následně klesnou tržby firem, podniky musejí propouštět, lidé mají méně peněz, proto omezují své útraty a tak stále dokola.

V současnosti je v České republice podle statistického úřadu meziroční inflace ve výši 1,6 procenta. Centrální banka má takzvaný inflační cíl dvě procenta. Jak vysvětlil její šéf Miroslav Singer, přibližně jednoprocenní inflace znamená nulový růst cen, nulovou inflaci, protože jde o příplatek za zlepšující se kvalitu zboží, a jedno procento je bezpečnostní polštář. „Nemám žádné iluze o přesnosti měření inflace,“ podotýká Klaus. Ale pokud se u nás měří inflace špatně, měla to centrální banka říci už dávno, soudí. „Nevěřím ekonometrickým výpočtům centrální banky,“ dodává. Podle něj ČNB nesprávně počítá potenciál, tedy možnosti české ekonomiky. A od toho pak nesprávně odvozuje svůj inflační cíl. „Je to do jisté míry na vodě,“ tvrdí. Podle něj cílování inflace centrální bance příliš nešlo. A on jí to nevyčítá. „Mýlili se v první polovině minulé dekády. Velmi často se reálnou inflací dostávali pod inflační cíl,“ říká. Právě to se nyní svými opatřeními snaží banka napravit, vyhnat inflaci ke dvěma procentům či o trochu výše. Klaus nepřímou pochybuje, že se jí to podaří. Již dříve uvedl, že výsledkem levné koruny bude zdražení dovozu a že neočekává silnou a dlouhodobou podporu exportu. Chybí banky v českých rukou Klaus by takzvané kvantitativní uvolňování (což je do určité míry tisknutí peněz) jako v USA namísto manipulace s kurzem měny nepoužíval. „Je třeba použít jinou věc, než je vhnání peněz do ekonomiky,“ tvrdí. Důležitý je podle něj ekonomický růst.

Kritizuje mimo jiné i politiku Evropské centrální banky, to, že přes její zásahy Evropa neroste. Ve své přednášce na konferenci **Evropská ekonomika a její perspektivy** na konci minulého týdne označil za brzdu růstu v EU málo trhu, příliš předpisů, deinstitalizace a úpadek vzdělávání. Pokud jde o finanční sektor, je podle něj problémem ne malá, ale naopak přílišná regulace. Proto se banky bojí půjčovat a ekonomika tak trpí. „Centrální banka nemá šanci, více by pomohly nějaké deregulace,“ uvedl Klaus.

Jak podotýká, u nás navíc diktují bankám, které mají spoustu hotovosti, politiku jejich mateřské firmy v zahraničí. Ty jsou extrémně opatrné a svázané tamními pravidly. „Nesouhlasím s masivním prodejem bank do zahraničí. Můj boj o českou cestu privatizace by znamenal výraznější šanci, aby domácí subjekty mohly být

vládci našich bank," říká. Většinu velkých bank přitom prodala zahraničním zájemcům vláda Miloše Zemana, kterou však tzv. opoziční smlouvou držel u moci i sám Klaus.

Centrální banka nemá šanci, více by pomohly nějaké deregulace.

Foto popis| DEFLACE NEHROZÍ Nestrašme se slovem deflace, říká v rozhovoru s redaktory HN Václav Klaus.
Foto autor| FOTO: HN – LUKÁŠ BÍBA

O autorovi| Luděk Vainert, Marek Hudema, autori@economia.cz

—

Intervence za oslabení koruny byla svévolná, trvá na svém Klaus

23.11.2013 novinky.cz str. 00 Ekonomika_
zr_

Bývalý prezident Václav Klaus zopakoval v pátek, po skončení konference **Evropská ekonomika a její perspektivy**, svůj záporný názor na intervence ČNB k oslabení koruny. „Akce nebyla potřebná, byla svévolná. Centrální bankéři se nechtěli zdát pasivními, chtěli vstoupit do hry, chtěli něco udělat,“ řekl Klaus.

Intervence mají podle dřívějšího vyjádření Klause „velmi sporné efekty, ale velmi nesporné náklady“, mezi které patří zdražení dovozu a tlak na domácí cenovou hladinu.

Analytici upozorňují současně na fakt, že všechny současné členy bankovní rady, kteří o intervencích rozhodli, jmenoval ale právě Klaus.

ČNB chce kurz koruny v rámci intervencí držet poblíž hranice 27 korun za euro. [celá zpráva]

Hlavní přínos intervencí vidí v udržení a tvorbě nových pracovních míst a zabránění ztrátám u hrubého domácího produktu, které by byly větší v případě deflace. Singer: ekonomika se hýbe na dně

Podle pátečních slov guvernéra České národní banky Miroslava Singera ukazují předběžná data o tuzemském HDP za třetí čtvrtletí „přinejlepším pohyb na dně“. Upozornil, že během posledních 12 let počet zemí, které cílí inflaci, převýšil počet zemí, které se zaměřují na cílování peněžní zásoby, jež vychází z předpokladu, že růst cen je determinován množstvím peněz v oběhu.

Důvodem, proč se peněžní zásoba jako koncept podle guvernéra opouští, je problém s měřením množství peněz v ekonomice.

V roce 2001 podle Singera 16 zemí využívalo cílování inflace a 42 zemí cílování peněžní zásoby. Loni již cílování inflace využívalo 32 zemí a peněžní zásobu 29 zemí.

Guvernéř zároveň dodal, že země využívající cílování peněžní zásoby poměrně často intervenují.

Intervence se ovšem podle něj nevyhýbají ani zemím, které v rámci měnové politiky cílí inflaci. Patří mezi ně například Švýcarsko nebo Švédsko.

Cílování inflace je ale podle Klause mylnou doktrínou.

URL| <http://www.novinky.cz/ekonomika/320109-intervence-za-oslabeni-koruny-byla-svevolna-trva-na-svem-klaus.html>

—

Intervence ČNB byla svévolná, trvá na svém Klaus

23.11.2013 Právo str. 02 Zpravodajství_
(zr)_

Bývalý prezident Václav Klaus zopakoval v pátek, po skončení konference **Evropská ekonomika a její perspektivy**, svůj záporný názor na intervence ČNB k oslabení koruny.

„Akce nebyla potřebná, byla svévolná. Centrální bankéři se nechtěli zdát pasivními, chtěli vstoupit do hry, chtěli něco udělat,“ řekl Klaus.

Intervence mají podle dřívějšího vyjádření Klause „velmi sporné efekty, ale velmi nesporné náklady“, mezi které patří zdražení dovozu a tlak na domácí cenovou hladinu.

Analytici upozorňují současně na fakt, že všechny současné členy bankovní rady, kteří o intervencích rozhodli, jmenoval ale právě Klaus.

ČNB chce kurz koruny v rámci intervencí držet poblíž hranice 27 korun za euro.

Hlavní přínos intervencí vidí v udržení a tvorbě nových pracovních míst a zabránění ztrátám u hrubého domácího produktu, které by byly větší v případě deflace.

Singer: ekonomika se hýbe na dně

Podle pátečních slov guvernéra České národní banky Miroslava Singera ukazují předběžná data o tuzemském HDP za třetí čtvrtletí „přinejlepším pohyb na dně“.

Upozornil, že během posledních 12 let počet zemí, které cílí inflaci, převýšil počet zemí, které se zaměřují na cílování peněžní zásoby, jež vychází z předpokladu, že růst cen je determinován množstvím peněz v oběhu.

Důvodem, proč se peněžní zásoba jako koncept podle guvernéra opouští, je problém s měřením množství peněz v ekonomice.

V roce 2001 podle Singera 16 zemí využívalo cílování inflace a 42 zemí cílování peněžní zásoby. Loni již cílování inflace využívalo 32 zemí a peněžní zásobu 29 zemí.

Guvernér zároveň dodal, že země využívající cílování peněžní zásoby poměrně často intervenují. Intervence se ovšem podle něj nevyhýbají ani zemím, které v rámci měnové politiky cílí inflaci. Patří mezi ně například Švýcarsko nebo Švédsko.

Cílování inflace je ale podle Klause mylnou doktrínou.

Foto popis| Václav Klaus a Miroslav Singer včera na konferenci **Evropská ekonomika a její perspektivy**.

Foto autor| Foto ČTK - Michal Doležal

—

Pohybujeme se po dně, řekl Singer. Klaus: bez komentáře

22.11.2013 aktualne.cz str. 00 Peníze - Finance_
ČTK_

Guvernér ČNB okomentoval kromě intervencí i aktuální data o HDP

Praha - Podle guvernéra České národní banky (ČNB) Miroslava Singera ukazují předběžná data o tuzemském HDP za 3. čtvrtletí "přinejlepším pohyb na dně".

Domácí ekonomika podle předběžného odhadu Českého statistického úřadu (ČSÚ) v letošním 3. čtvrtletí mezičtvrtletně klesla o 0,5 procenta. V předchozím druhém čtvrtletí HDP ve srovnání s prvním čtvrtletím vzrostl o 0,6 procenta a česká ekonomika se dostala z nejdelší recese, během níž šest čtvrtletí klesala.

Obdobně se vyjádřil již ve středu viceguvernér ČNB Vladimír Tomšík. Uvedl, že předběžná data o vývoji českého hospodářství ve 3. čtvrtletí ukazují, že se ekonomika může vrátit do recese. Další člen bankovní rady Kamil Janáček minulý týden řekl, že pokud se předběžné údaje o vývoji ekonomiky ve třetím čtvrtletí potvrdí, je ekonomika v poněkud horším stavu, než ČNB předpokládala.

Singer se dále vyjádřil k cílování inflace, které ČNB v rámci měnové politiky využívá. Upozornil, že během posledních 12 let počet zemí, které cílí inflaci, převýšil počet zemí, které se zaměřují na cílování peněžní zásoby, jež vychází z předpokladu, že růst cen je determinován množstvím peněz v oběhu. Důvodem, proč se peněžní zásoba jako koncept podle guvernéra opouští, je problém s měřením množství peněz v ekonomice.

V roce 2001 podle Singera 16 zemí využívalo cílování inflace a 42 zemí cílování peněžní zásoby. Loni již cílování inflace využívalo 32 zemí a peněžní zásobu 29 zemí.

Čtete také:

Singer: Slabší koruna znamená práci pro okresní město
Kupní síla Čechů klesá. Víc peněz už mají i Slovinci
Last minute dovolené zdraží, Singer láká do Česka

Guvernér zároveň dodal, že země využívající cílování peněžní zásoby poměrně často intervnují. Intervence se ovšem podle něj nevyhýbají ani zemím, které v rámci měnové politiky cílí inflaci. Patří mezi ně například Švýcarsko nebo Švédsko.

Při plnění své základní měnověpolitické úlohy, tj. zabezpečení cenové stability, volí centrální banka jeden z několika možných měnověpolitických režimů. Čtyřmi základními typy těchto režimů jsou režim s implicitní nominální kotvou, cílování peněžní zásoby, cílování měnového kurzu a cílování inflace.

U cílování inflace centrální banka s jistým předstihem veřejně vyhlásí inflační cíl (či posloupnost cílů), o jehož dosažení bude usilovat. Jedná se o aktivní a přímé formování inflačních očekávání. Tento režim zahrnuje do svého rozhodovacího schématu podstatně větší množství informací než jen měnový kurz nebo peněžní agregáty, například také trh práce, dovozní ceny, ceny výrobců, mezeru výstupu, nominální a reálné úrokové sazby, nominální a reálný měnový kurz, hospodaření veřejných rozpočtů a podobně.

Klaus: tentokrát bez komentáře

Bývalý prezident Václav Klaus následně na dnešní konferenci "**Evropská ekonomika a její perspektivy**" uvedl, že vyjádření guvernéra Singera nebude komentovat.

Klaus přitom zahájení intervencí ze strany ČNB kritizoval s tím, že je považuje za chybný a riskantní krok. Cílování inflace pak označil za mylnou doktrínu. "Respektuji vždy a důsledně téma konference a do těchto věcí se nebudu pouštět a komentovat to nebudu, i když si myslím, že by to bylo velmi snadné," uvedl.

Následně ovšem Klaus médiím řekl, že intervence nebyla potřebná a nutná. "Pro mě byla akcí do jisté míry svévolnou. Já si myslím, že ten jejich pokus (centrálních bankéřů) vstoupit do hry byl hlavním motivem," uvedl.

Intervence mají podle dřívějšího vyjádření Klause "velmi sporné efekty, ale velmi nesporné náklady", mezi které patří zdražení dovozu a tlak na domácí cenovou hladinu. Všechny současné členy bankovní rady jmenoval právě Klaus.

Čtete také:

Horší je už jenom Kypr. Za výpadek HDP může politika
Propad českého HDP šokoval. Počítáme dobře, hájí se ČSÚ
Čechy vrací do lepších časů práce pro cizí kapitál

ČNB chce kurz koruny v rámci intervencí držet poblíž hranice 27 korun za euro. Hlavní přínos intervencí vidí v udržení a tvorbě nových pracovních míst a zabránění ztrátám u hrubého domácího produktu, které by byly větší v případě deflace. Krok vedle Klause kritizovala řada ekonomů, podnikatelů i prezident Miloš Zeman. Naopak premiér Jiří Rusnok krok ČNB hájí.

Podle zdrojů dnešního vydání deníku E15 centrální banka při posunu kurzu k 27 Kč/EUR intenzivně nakupovala eura tři dny a stálo ji to 200 miliard korun, za něž nakoupila přibližně sedm miliard eur.

URL| <http://aktualne.centrum.cz/finance/penize/clanek.phtml?id=796049>

Singer: Data o HDP za 3. čtvrtletí ukazují na pohyb po dně

22.11.2013 blesk.cz str. 00 Ekonomika_

Podle guvernéra České národní banky (ČNB) Miroslava Singera ukazují předběžná data o tuzemském HDP za třetí čtvrtletí "přínejlepším pohyb na dně". Domácí ekonomika podle předběžného odhadu Českého statistického úřadu (ČSÚ) v letošním 3. čtvrtletí mezičtvrtletně klesla o 0,5 procenta. V předchozím druhém čtvrtletí HDP ve srovnání s prvním čtvrtletím vzrostl o 0,6 procenta a česká ekonomika se dostala z nejdelsí recese, během níž šest čtvrtletí klesala.

Obdobně se vyjádřil již ve středu viceguvernér ČNB Vladimír Tomšík. Uvedl, že předběžná data o vývoji českého hospodářství ve 3. čtvrtletí ukazují, že se ekonomika může vrátit do recese. Další člen bankovní rady Kamil Janáček minulý týden řekl, že pokud se předběžné údaje o vývoji ekonomiky ve třetím čtvrtletí potvrdí, je ekonomika v poněkud horším stavu, než ČNB předpokládala.

Singer se dále vyjádřil k cílování inflace, které ČNB v rámci měnové politiky využívá. Upozornil, že během posledních 12 let počet zemí, které cílí inflaci, převýšil počet zemí, které se zaměřují na cílování peněžní zásoby, jež vychází z předpokladu, že růst cen je determinován množstvím peněz v oběhu. Důvodem, proč se peněžní zásoba jako koncept podle guvernéra opouští, je problém s měřením množství peněz v ekonomice.

V roce 2001 podle Singera 16 zemí využívalo cílování inflace a 42 zemí cílování peněžní zásoby. Loni již cílování inflace využívalo 32 zemí a peněžní zásobu 29 zemí.

Guvernér zároveň dodal, že země využívající cílování peněžní zásoby poměrně často intervenují. Intervence se ovšem podle něj nevyhýbají ani zemím, které v rámci měnové politiky cílí inflaci. Patří mezi ně například Švýcarsko nebo Švédsko.

Při plnění své základní měnověpolitické úlohy, tj. zabezpečení cenové stability, volí centrální banka jeden z několika možných měnověpolitických režimů. Čtyřmi základními typy těchto režimů jsou režim s implicitní nominální kotvou, cílování peněžní zásoby, cílování měnového kurzu a cílování inflace.

U cílování inflace centrální banka s jistým předstihem veřejně vyhlásí inflační cíl (či posloupnost cílů), o jehož dosažení bude usilovat. Jedná se o aktivní a přímé formování inflačních očekávání. Tento režim zahrnuje do svého rozhodovacího schématu podstatně větší množství informací než jen měnový kurz nebo peněžní agregáty, například také trh práce, dovozní ceny, ceny výrobců, mezeru výstupu, nominální a reálné úrokové sazby, nominální a reálný měnový kurz, hospodaření veřejných rozpočtů a podobně.

Bývalý prezident Václav Klaus následně na dnešní konferenci "**Evropská ekonomika a její perspektivy**" uvedl, že vyjádření guvernéra Singera nebude komentovat. Klaus přitom zahájení intervencí ze strany ČNB kritizoval s tím, že je považuje za chybný a riskantní krok. Cílování inflace pak označil za mylnou doktrínu. "Respektuji vždy a důsledně téma konference a do těchto věcí se nebudu pouštět a komentovat to nebudu, i když si myslím, že by to bylo velmi snadné," uvedl.

Poté ovšem Klaus médiím řekl, že intervence nebyla potřebná a nutná. "Pro mne je hlavní chybou akce to, že ta akce nebyla potřebná, nebyla nutná, pro mne byla akce to jisté míry svévolnou. Byla akcí, která vyplývá primárně z toho, že už ti naši centrální bankéři trošku byli smutní a nervózní z toho, že oni nemají co dělat, že oni nemají žádný prostor pro další snižování sazeb, vypadá to, že jsou pasivní, vypadá to, že jsou neaktivní. Ten jejich pokus vstoupit do hry byl hlavním motivem. Teď se přít, kreslit si na tabuli vzorečky a grafy a říkat kvůli tomuhleto jsme to udělali, je věc druhotná. Já si myslím, že to byl takový abstinenci pocit našich centrálních bankéřů, chtěli už něco udělat," dodal Klaus.

Intervence mají podle jeho dřívějšího vyjádření "velmi sporné efekty, ale velmi nesporné náklady", mezi které patří zdražení dovozu a tlak na domácí cenovou hladinu. Všechny současné členy bankovní rady jmenoval právě Klaus.

ČNB chce kurz koruny v rámci intervencí držet poblíž hranice 27 korun za euro. Hlavní přínos intervencí vidí v udržení a tvorbě nových pracovních míst a zabránění ztrátám u hrubého domácího produktu, které by byly větší v případě deflace. Krok vedle Klause kritizovala řada ekonomů, podnikatelů i prezident Miloš Zeman. Naopak premiér Jiří Rusnok krok ČNB hájí.

Podle zdrojů dnešního vydání deníku E15 centrální banka při posunu kurzu k 27 Kč/EUR intenzivně nakupovala eura tři dny a stálo jí to 200 miliard korun, za něž nakoupila přibližně sedm miliard eur.

URL| <http://www.blesk.cz/clanek/220518/singer-data-o-hdp-za-3-ctvrtleti-ukazuji-na-pohyb-po-dne>

Guvernér ČNB Singer: Česká ekonomika se přinejlepším pohybuje po dně

22.11.2013 byznys.ihned.cz str. 00 byznys.ihned.cz_

ČTK , pař_

Slabé výsledky tuzemské ekonomiky podle guvernéra ČNB Miroslava Singera nejsou příznivé. Česká ekonomika by se možná mohla opět vrátit do recese. Singer obhajoval také devizovou intervenci centrální banky.

Podle guvernéra České národní banky (ČNB) Miroslava Singera ukazují předběžná data o tuzemském HDP za 3. čtvrtletí "přinejlepším pohyb na dně".

Domácí ekonomika podle předběžného odhadu Českého statistického úřadu (ČSÚ) ve 3. čtvrtletí mezičtvrtletně klesla o 0,5 procenta. V předchozím čtvrtletí hrubý domácí produkt v mezičtvrtletním srovnání vzrostl o 0,6 procenta a česká ekonomika se dostala z nejdější recese, během níž šest čtvrtletí klesala.

Podobně vývoj české ekonomiky komentoval tento týden také viceguvernér centrální banky Vladimír Tomšík. Uvedl, že poslední údaje naznačují, že se ekonomika může vrátit do recese. Další člen bankovní rady Kamil Janáček minulý týden řekl, že pokud se předběžné údaje o vývoji ekonomiky ve třetím čtvrtletí potvrdí, je ekonomika v poněkud horším stavu, než ČNB předpokládala.

Singer také komentoval cílování inflace, které ČNB v rámci měnové politiky využívá. Upozornil, že během posledních 12 let počet zemí, které cílí inflaci, převýšil počet zemí, jež se zaměřují na cílování peněžní zásoby. Ta vychází z předpokladu, že růst cen je determinován množstvím peněz v oběhu. Důvodem, proč se peněžní zásoba jako koncept podle guvernéra opouští, je problém s měřením množství peněz v ekonomice.

V roce 2001 podle Singera 16 zemí využívalo cílování inflace a 42 zemí cílování peněžní zásoby. Loni již cílování inflace využívalo 32 zemí a peněžní zásobu 29 zemí.

Guvernér zároveň dodal, že země využívající cílování peněžní zásoby poměrně často intervenují. Intervence se ovšem podle něj nevyhýbají ani zemím, které v rámci měnové politiky cílí inflaci. Patří mezi ně například Švýcarsko nebo Švédsko.

Při plnění své základní měnověpolitické úlohy, tj. zabezpečení cenové stability, volí centrální banka jeden z několika možných měnověpolitických režimů. Čtyřmi základními typy těchto režimů jsou režim s implicitní nominální kotvou, cílování peněžní zásoby, cílování měnového kurzu a cílování inflace.

Důvěru v korunu jsme nepodlomili. Lidé o nic nepřišli, tvrdí guvernér ČNB Singer - čtěte ZDE

Když se nezvýší inflace, ČNB korunu oslabí ještě víc, shodují se analytici - čtěte ZDE

U cílování inflace centrální banka s jistým předstihem veřejně vyhlásí inflační cíl (či posloupnost cílů), o jehož dosažení bude usilovat. Jedná se o aktivní a přímé formování inflačních očekávání. Tento režim zahrnuje do svého rozhodovacího schématu podstatně větší množství informací než jen měnový kurz nebo peněžní

agregáty, například také trh práce, dovozní ceny, ceny výrobců, mezeru výstupu, nominální a reálné úrokové sazby, nominální a reálný měnový kurz, hospodaření veřejných rozpočtů a podobně.

Klaus: Intervence ČNB byla chybou

HNByznys na facebooku

/klikem na ikonu vstupte na profil/

Bývalý prezident Václav Klaus následně na konferenci "**Evropská ekonomika a její perspektivy**" uvedl, že vyjádření guvernéra Singera nebude komentovat. Klaus přitom zahájení intervencí ze strany ČNB kritizoval s tím, že je považuje za chybný a riskantní krok. Cílování inflace pak označil za mylnou doktrínu. "Respektuji vždy a důsledně téma konference a do těchto věcí se nebudu pouštět a komentovat to nebudu, i když si myslím, že by to bylo velmi snadné," uvedl.

Intervence mají podle dřívějšího vyjádření Klause "velmi sporné efekty, ale velmi nesporné náklady", mezi které patří zdražení dovozu a tlak na domácí cenovou hladinu. Všechny současné členy bankovní rady jmenoval právě Klaus.

ČNB chce kurz koruny v rámci intervencí držet poblíž hranice 27 korun za euro. Hlavní přínos intervencí vidí v udržení a tvorbě nových pracovních míst a zabránění ztrátám u hrubého domácího produktu, které by byly větší v případě deflace. Krok vedle Klause kritizovala řada ekonomů, podnikatelů i prezident Miloš Zeman. Naopak premiér Jiří Rusnok krok ČNB hájí.

URL| <http://byznys.ihned.cz/zpravodajstvi-cesko/c1-61294780-guverner-cnb-singer-ceska-ekonomika-se-prinejlepsim-pohybuje-po-dne>

—

Guvernér ČNB Singer: Data o HDP za 3. čtvrtletí ukazují na pohyb po dně

22.11.2013 denik.cz str. 00 Ekonomika_

Praha – Podle guvernéra České národní banky (ČNB) Miroslava Singera ukazují předběžná data o tuzemském HDP za třetí čtvrtletí „přinejlepším pohyb na dně“. Domácí ekonomika podle předběžného odhadu Českého statistického úřadu (ČSÚ) v letošním 3. čtvrtletí mezičtvrtletně klesla o 0,5 procenta. V předchozím druhém čtvrtletí HDP ve srovnání s prvním čtvrtletím vzrostl o 0,6 procenta a česká ekonomika se dostala z nejdelší recese, během níž šest čtvrtletí klesala.

"

Obdobně se vyjádřil již ve středu viceguvernér ČNB Vladimír Tomšík. Uvedl, že předběžná data o vývoji českého hospodářství ve 3. čtvrtletí ukazují, že se ekonomika může vrátit do recese. Další člen bankovní rady Kamil Janáček minulý týden řekl, že pokud se předběžné údaje o vývoji ekonomiky ve třetím čtvrtletí potvrdí, je ekonomika v poněkud horším stavu, než ČNB předpokládala.

Singer se dále vyjádřil k cílování inflace, které ČNB v rámci měnové politiky využívá. Upozornil, že během posledních 12 let počet zemí, které cílí inflaci, převýšil počet zemí, které se zaměřují na cílování peněžní zásoby, jež vychází z předpokladu, že růst cen je determinován množstvím peněz v oběhu. Důvodem, proč se peněžní zásoba jako koncept podle guvernéra opouští, je problém s měřením množství peněz v ekonomice.

V roce 2001 podle Singera 16 zemí využívalo cílování inflace a 42 zemí cílování peněžní zásoby. Loni již cílování inflace využívalo 32 zemí a peněžní zásobu 29 zemí.

Intervence v jiných zemích

Guvernér zároveň dodal, že země využívající cílování peněžní zásoby poměrně často intervenují. Intervence se ovšem podle něj nevyhýbají ani zemím, které v rámci měnové politiky cílí inflaci. Patří mezi ně například Švýcarsko nebo Švédsko.

Při plnění své základní měnověpolitické úlohy, tj. zabezpečení cenové stability, volí centrální banka jeden z několika možných měnověpolitických režimů. Čtyřmi základními typy těchto režimů jsou režim s implicitní nominální kotvou, cílování peněžní zásoby, cílování měnového kurzu a cílování inflace.

U cílování inflace centrální banka s jistým předstihem veřejně vyhlásí inflační cíl (či posloupnost cílů), o jehož dosažení bude usilovat. Jedná se o aktivní a přímé formování inflačních očekávání. Tento režim zahrnuje do svého rozhodovacího schématu podstatně větší množství informací než jen měnový kurz nebo peněžní agregáty, například také trh práce, dovozní ceny, ceny výrobců, mezeru výstupu, nominální a reálné úrokové sazby, nominální a reálný měnový kurz, hospodaření veřejných rozpočtů a podobně.

Bývalý prezident Václav Klaus následně na dnešní konferenci „**Evropská ekonomika a její perspektivy**“ uvedl, že vyjádření guvernéra Singera nebude komentovat. Klaus přitom zahájení intervencí ze strany ČNB kritizoval s tím, že je považuje za chybný a riskantní krok. Cílování inflace pak označil za mylnou doktrínu. „Respektuji vždy a důsledně téma konference a do těchto věcí se nebudu pouštět a komentovat to nebudu, i když si myslím, že by to bylo velmi snadné,“ uvedl.

Václav Klaus: Intervence nebyla nutná

Poté ovšem Klaus médiím řekl, že intervence nebyla potřebná a nutná. „Pro mne je hlavní chybou akce to, že ta akce nebyla potřebná, nebyla nutná, pro mne byla akcí to jisté míry svévolnou. Byla akcí, která vyplývá primárně z toho, že už ti naši centrální bankéři trochu byli smutní a nervózní z toho, že oni nemají co dělat, že oni nemají žádný prostor pro další snižování sazeb, vypadá to, že jsou pasivní, vypadá to, že jsou neakční. Ten jejich pokus vstoupit do hry byl hlavním motivem. Teď se přit, kreslit si na tabuli vzorečky a grafy a říkat kvůli tomuhletomu jsme to udělali, je věc druhotná. Já si myslím, že to byl takový abstinenci pocit našich centrálních bankéřů, chtěli už něco udělat,“ dodal Klaus.

Intervence mají podle jeho dřívějšího vyjádření „velmi sporné efekty, ale velmi nesporné náklady“, mezi které patří zdražení dovozu a tlak na domácí cenovou hladinu. Všechny současné členy bankovní rady jmenoval právě Klaus.

ČNB chce kurz koruny v rámci intervencí držet poblíž hranice 27 korun za euro. Hlavní přínos intervencí vidí v udržení a tvorbě nových pracovních míst a zabránění ztrátám u hrubého domácího produktu, které by byly větší v případě deflace. Krok vedle Klause kritizovala řada ekonomů, podnikatelů i prezident Miloš Zeman. Naopak premiér Jiří Rusnok krok ČNB hájí.

Podle zdrojů dnešního vydání deníku E15 centrální banka při posunu kurzu k 27 Kč/EUR intenzivně nakupovala eura tři dny a stálo jí to 200 miliard korun, za něž nakoupila přibližně sedm miliard eur.

"

URL| <http://www.denik.cz/ekonomika/guverner-cnb-singer-data-o-hdp-za-3-ctvrtleti-ukazuji-na-pohyb-po-dne-20131122.html>

—

Singer: Data o HDP za 3. čtvrtletí ukazují na pohyb po dně

22.11.2013 finance.cz str. 00 _
Financinoviny.cz_

Praha 22. listopadu (ČTK) - Podle guvernéra České národní banky (ČNB) Miroslava Singera ukazují předběžná data o tuzemském HDP za 3. čtvrtletí "přinejlepším pohyb na dně". Domácí ekonomika podle předběžného odhadu Českého statistického úřadu (ČSÚ) v letošním 3. čtvrtletí mezičtvrtletně klesla o 0,5 procenta. V

předchozím druhém čtvrtletí HDP ve srovnání s prvním čtvrtletím vzrostl o 0,6 procenta a česká ekonomika se dostala z nejdelší recese, během níž šest čtvrtletí klesala.

Obdobně se vyjádřil již ve středu viceguvernér ČNB Vladimír Tomšík. Uvedl, že předběžná data o vývoji českého hospodářství ve 3. čtvrtletí ukazují, že se ekonomika může vrátit do recese. Další člen bankovní rady Kamil Janáček minulý týden řekl, že pokud se předběžné údaje o vývoji ekonomiky ve třetím čtvrtletí potvrdí, je ekonomika v poněkud horším stavu, než ČNB předpokládala.

Singer se dále vyjádřil k cílování inflace, které ČNB v rámci měnové politiky využívá. Upozornil, že během posledních 12 let počet zemí, které cílí inflaci, převýšil počet zemí, které se zaměřují na cílování peněžní zásoby, jež vychází z předpokladu, že růst cen je determinován množstvím peněz v oběhu. Důvodem, proč se peněžní zásoba jako koncept podle guvernéra opouští, je problém s měřením množství peněz v ekonomice.

V roce 2001 podle Singera 16 zemí využívalo cílování inflace a 42 zemí cílování peněžní zásoby. Loni již cílování inflace využívalo 32 zemí a peněžní zásobu 29 zemí.

Guvernér zároveň dodal, že země využívající cílování peněžní zásoby poměrně často intervenují. Intervence se ovšem podle něj nevyhýbají ani zemím, které v rámci měnové politiky cílí inflaci. Patří mezi ně například Švýcarsko nebo Švédsko.

Při plnění své základní měnověpolitické úlohy, tj. zabezpečení cenové stability, volí centrální banka jeden z několika možných měnověpolitických režimů. Čtyřmi základními typy těchto režimů jsou režim s implicitní nominální kotvou, cílování peněžní zásoby, cílování měnového kurzu a cílování inflace.

U cílování inflace centrální banka s jistým předstihem veřejně vyhlásí inflační cíl (či posloupnost cílů), o jehož dosažení bude usilovat. Jedná se o aktivní a přímé formování inflačních očekávání. Tento režim zahrnuje do svého rozhodovacího schématu podstatně větší množství informací než jen měnový kurz nebo peněžní agregáty, například také trh práce, dovozní ceny, ceny výrobců, mezeru výstupu, nominální a reálné úrokové sazby, nominální a reálný měnový kurz, hospodaření veřejných rozpočtů a podobně.

Bývalý prezident Václav Klaus následně na dnešní konferenci "**Evropská ekonomika a její perspektivy**" uvedl, že vyjádření guvernéra Singera nebude komentovat. Klaus přitom zahájení intervencí ze strany ČNB kritizoval s tím, že je považuje za chybný a riskantní krok. Cílování inflace pak označil za mylnou doktrínu. "Respektuji vždy a důsledně téma konference a do těchto věcí se nebudu pouštět a komentovat to nebudu, i když si myslím, že by to bylo velmi snadné," uvedl.

Intervence mají podle dřívějšího vyjádření Klause "velmi sporné efekty, ale velmi nesporné náklady", mezi které patří zdražení dovozu a tlak na domácí cenovou hladinu. Všechny současné členy bankovní rady jmenoval právě Klaus.

ČNB chce kurz koruny v rámci intervencí držet poblíž hranice 27 korun za euro. Hlavní přínos intervencí vidí v udržení a tvorbě nových pracovních míst a zabránění ztrátám u hrubého domácího produktu, které by byly větší v případě deflace. Krok vedle Klause kritizovala řada ekonomů, podnikatelů i prezident Miloš Zeman. Naopak premiér Jiří Rusnok krok ČNB hájí.

Podle zdrojů dnešního vydání deníku E15 centrální banka při posunu kurzu k 27 Kč/EUR intenzivně nakupovala eura tři dny a stálo ji to 200 miliard korun, za něž nakoupila přibližně sedm miliard eur.

URL| <http://www.finance.cz/zpravy/finance/405135/>

Guvernér Singer: Data o HDP ukazují na pohyb po dně
22.11.2013 tyden.cz str. 00 Česko_
ČTK_

Podle guvernéra České národní banky Miroslava Singera ukazují předběžná data o tuzemském HDP za 3. čtvrtletí "přinejlepším pohyb na dně".

Podle guvernéra České národní banky Miroslava Singera ukazují předběžná data o tuzemském HDP za 3. čtvrtletí "přinejlepším pohyb na dně". Domácí ekonomika podle předběžného odhadu Českého statistického úřadu (ČSÚ) v letošním 3. čtvrtletí mezičtvrtletně klesla o 0,5 procenta. V předchozím druhém čtvrtletí HDP ve srovnání s prvním čtvrtletím vzrostl o 0,6 procenta a česká ekonomika se dostala z nejdelší recese, během níž šest čtvrtletí klesala.

Obdobně se vyjádřil již ve středu viceguvernér ČNB Vladimír Tomšík. Uvedl, že předběžná data o vývoji českého hospodářství ve 3. čtvrtletí ukazují, že se ekonomika může vrátit do recese. Další člen bankovní rady Kamil Janáček minulý týden řekl, že pokud se předběžné údaje o vývoji ekonomiky ve třetím čtvrtletí potvrdí, je ekonomika v poněkud horším stavu, než ČNB předpokládala.

Singer se dále vyjádřil k cílování inflace, které ČNB v rámci měnové politiky využívá. Upozornil, že během posledních 12 let počet zemí, které cílí inflaci, převýšil počet zemí, které se zaměřují na cílování peněžní zásoby, jež vychází z předpokladu, že růst cen je determinován množstvím peněz v oběhu. Důvodem, proč se peněžní zásoba jako koncept podle guvernéra opouští, je problém s měřením množství peněz v ekonomice.

V roce 2001 podle Singera 16 zemí využívalo cílování inflace a 42 zemí cílování peněžní zásoby. Loni již cílování inflace využívalo 32 zemí a peněžní zásobu 29 zemí.

Guvernér zároveň dodal, že země využívající cílování peněžní zásoby poměrně často intervenují. Intervence se ovšem podle něj nevyhýbají ani zemím, které v rámci měnové politiky cílí inflaci. Patří mezi ně například Švýcarsko nebo Švédsko.

Při plnění své základní měnověpolitické úlohy, tj. zabezpečení cenové stability, volí centrální banka jeden z několika možných měnověpolitických režimů. Čtyřmi základními typy těchto režimů jsou režim s implicitní nominální kotvou, cílování peněžní zásoby, cílování měnového kurzu a cílování inflace.

U cílování inflace centrální banka s jistým předstihem veřejně vyhlásí inflační cíl (či posloupnost cílů), o jehož dosažení bude usilovat. Jedná se o aktivní a přímé formování inflačních očekávání. Tento režim zahrnuje do svého rozhodovacího schématu podstatně větší množství informací než jen měnový kurz nebo peněžní agregáty, například také trh práce, dovozní ceny, ceny výrobců, mezeru výstupu, nominální a reálné úrokové sazby, nominální a reálný měnový kurz, hospodaření veřejných rozpočtů a podobně.

Bývalý prezident Václav Klaus následně na konferenci "**Evropská ekonomika a její perspektivy**" uvedl, že vyjádření guvernéra Singera nebude komentovat. Klaus přitom zahájení intervencí ze strany ČNB kritizoval s tím, že je považuje za chybný a riskantní krok. Cílování inflace pak označil za mylnou doktrínu. "Respektuji vždy a důsledně téma konference a do těchto věcí se nebudu pouštět a komentovat to nebudu, i když si myslím, že by to bylo velmi snadné," uvedl.

Intervence mají podle dřívějšího vyjádření Klause "velmi sporné efekty, ale velmi nesporné náklady", mezi které patří zdražení dovozu a tlak na domácí cenovou hladinu. Všechny současné členy bankovní rady jmenoval právě Klaus.

ČNB chce kurz koruny v rámci intervencí držet poblíž hranice 27 korun za euro. Hlavní přínos intervencí vidí v udržení a tvorbě nových pracovních míst a zabránění ztrátám u hrubého domácího produktu, které by byly větší v případě deflace. Krok vedle Klause kritizovala řada ekonomů, podnikatelů i prezident Miloš Zeman. Naopak premiér Jiří Rusnok krok ČNB hájí.

Podle zdrojů dnešního vydání deníku E15 centrální banka při posunu kurzu k 27 korun/EUR intenzivně nakupovala eura tři dny a stálo jí to 200 miliard korun, za něž nakoupila přibližně sedm miliard eur.

URL| http://www.tyden.cz/rubriky/byznys/cesko/guverner-singer-data-o-hdp-ukazuji-na-pohyb-po-dne_289704.html